

V slogi je moč

Št. 20

December 2020

BILTEN

1340 - 2020

Rihpovec

*Naj se v Vaša jadra v
prihodnjem letu upre dober
in prijazen veter.*

SREČNO 2021!

SEDEŽ

Društvo za napredek "Hribovec" -
Rihpovec, Rihpovec 19
8210 Trebnje

Matična številka: 1128256
Davčna številka: 90401000
Poslovni račun: 61000-000116262
Delavska hranilnica d.d., Ljubljana
<http://www.rihpovec.si>
e-mail: hribovec.rihpovec@gmail.com
www.facebook.com/Rihpovec

UPRAVNI ODBOR

Franci Starič, predsednik
Ksenija Starič, podpredsednica
Viktor Rogelj, član
Andrej Oberč, član
Ciril Pene, član
Roman Muhvič, član

NADZORNI ODBOR

Zlatko Rajkovič, predsednik
Franc Starič, član
Alojz Starič, član

Društvo šteje 140 članov.

Brezplačen izvod

BILTEN številka 20/december 2020

Založnik

Društvo za napredek "Hribovec" -
Rihpovec

Predsednik

Franci Starič

Uredniški odbor

Ana Bilbija, Franci Starič, Ksenija
Starič

Oblikovanje

Ksenija Starič

Tajniška in blagajniška opravila:

Marjeta Rogelj

OBVESTILO ČLANOM DRUŠTVA

Članarina ostaja nespremenjena: prvi član družine plača 7 EUR, vsak naslednji pa po 4 EUR. Če nam želite olajšati delo, jo lahko poravnate na transakcijski račun društva, pri Delavski hranilnici, številka 61000-0000116262. Hvala vam.

Fotografije

Ksenija Starič, in arhiv društva

Naklada

350 izvodov

Lektoriranje:

Nina Štampohar

Pozdravljeni vsi, ki boste v posebnem letu našli čas, da preberete naš bilten.

Letošnji je že dvajseti zapored. Leto je minilo, kot bi mignil, seveda pa še zdaleč ne tako, kot bi si želeli.

V marcu smo vsako leto izvedli redni občni zbor društva s spremljajočim kulturnim programom. Letos ga zaradi epidemije novega koronavirusa nismo imeli. Vse zadeve smo nekako sproti prilagajali trenutni situaciji. V okolici hiške smo redno pospravljali, da se je videlo, da nekdo skrbi zanjo. Tako tudi nismo imeli poguma, da bi izpeljali naš tradicionalni izlet in kolesarski vzpon na Rihpovec.

Naši vinski trti smo postavili »brajdo«, na katero se bo naslanjala in nam z darovi vračala hvaležnost. V oktobru nam je v skrajšani obliki uspelo izvesti slikarsko prireditev EXTEMPORE RIHPOVEC 2020. Bili smo zelo veseli, da smo prireditev uspešno izpeljali. Veseli so bili tudi slikarji, ki zaradi takšnega stanja pogrešajo ustvarjanje in druženje z ljudmi. Brez običajne slovesnosti smo s pomočjo Braneta Praznika postavili razstavo v galeriji Ana v Zdravstvenemu domu Trebnje.

In že je pred nami december. Vmes smo z manjšimi vložki dela urejali hiško. O njej bomo spregovorili posebej. Zadnje dni v letu namenjamo pripravi našega glasila. Nismo pa pozabili na naše najstarejše člane in članice, ki jih

bomo obiskali, kolikor nam bodo dopuščale razmere, in jih obdarili.

Verjetno se vsi strinjamo, da bi to leto najraje kar preskočili. Bilo je polno tega, česar nismo navajeni in nam večini ni bilo po godu. Že dejstvo, da se ne smeš družiti z ljudmi, ki jih imaš rad in bi jim rad kaj povedal, je daleč od tega, kar si želimo. Vse to se odraža na delu, ki ostaja in ga ne bo nihče storil namesto nas.

V letu, ki prihaja, si vsi želimo, da se zadeve umirijo. Da se zdravi in brez strahu po druženju poženemo novim in starim nedokončanim projektom naproti. Skupaj in s pametjo nam bo uspelo.

Srečno, predvsem pa zdravo in druženja polno v letu 2021 vam želimo hribovci.

Franci Starič, predsednik

DELO V SVETU KRAJEVNE SKUPNOSTI DOL. NEMŠKA VAS

Leto 2020 je zaznamovalo tudi nas. Virus je upočasnil uresničitev načrtovanega dela, ki bi ga bilo treba opraviti za blaginjo krajanov. Nekatera dela so kljub vsemu opravljena. Tudi naša vas ni izjema:

- vaško središče je pridobilo okrasni kozolček,
- pokošena je bila meja Oberč–Špolarjevi,
- naša cesta, ki povezuje vas s sosednjo občino, je pridobila še nekaj muld, ki jo bodo obvarovale pred poškodbami,
- krajevna skupnost je priskočila na pomoč tudi pri plačilu stroškov, ki so nastali pri projektu napeljave elektrike v objekt vaškega središča.

Kot član Sveta Krajevne skupnosti Dol. Nemška vas bi bil vesel vaših pobud in predlogov. Vsi imamo namreč isti cilj: izboljšati življenjske pogoje vsem in skrbeti za premoženje, ki smo ga ustvarili.

Ostanite zdravi.

Viktor Rogelj, član Sveta KS

*Tiho teče našega življenja reka,
tiho teče solza lepega spomina,
umre srce, a ostane bolečina
v srcu dragega in večnega spomina.*

V letošnjem letu sta odšli
naši spoštovani članici

**Frančiška Rogelj in
Antonija Prpar.**

Pogrešali ju bomo.

NAŠE VAŠKO SREDIŠČE

Našo hiško imamo preprosto radi. Letos smo ji glede na razmere namenili manj časa. Sprejeti ukrepi nam niso in nam ne dopuščajo druženja in s tem tudi več priložnosti za dogovore o delu. Pošteno moramo tudi priznati, da s takim tempom dela in investicij ne moremo naprej. Hiška je plod skrbnega varčevanja društva v vseh letih obstoja in razumevanja ter sodelovanja Občine Trebnje,

Krajevne skupnosti Dol. Nemška vas, Zveze kulturnih organizacij in JSKD, Območne izpostave Trebnje. Članstvo je kljub velikemu številu opravljenih prostovoljskih ur dela vedno našlo tudi sredstva za prispevek društvu, ko je bila društvena blagajna prazna. Tudi vnaprej bomo gradili ali bolj izboljševali obstoječe, kolikor bomo zmogli. Računamo še naprej tudi na prijave na razpise.

Kljub težavam smo v letošnjem letu v hiški uredili tla. OSB-plošče so bile zbrušene in prelakirane v treh slojih. Uporabljen je bil kakovosten dvokomponentni lak, izredno površinsko trd in odporen na poškodbe. Delno je izvedena izolacija stropa, ki pa še čaka na

zaključek. Dokončana je bila tudi napeljava električnih vodnikov. Za vgradnjo čakajo še stikala, vtikači ipd. Za električno napeljavo je poleg hiške že postavljena elektro omarica. Položeni so tudi vodniki za razsvetljavo jurčka in igrišča. Lahko se pohvalimo, da imamo vse nared za priključitev hiške na električno omrežje. Računamo, da to storimo v prvi polovici prihodnjega leta. S pomočjo Občine Trebnje in razumevanja svetnikov občinskega sveta imamo urejene zadeve glede komunalnega prispevka. Ustvarjeni so pogoji, da lahko hiško priklopimo na vodovodno omrežje.

Verjamem, da nam bo v naslednjem letu uspela priključitev na vodovodno in električno omrežje. S tem bodo izpolnjeni pogoji za pogostejšo uporabo. Radi bi, da vaško središče postane in ostane tudi kulturno središče. V hiški bomo postavili stalno razstavo del, ustvarjenih na Rihpovcu, in še veliko idej imamo.

Čez cesto, poleg vaške luže, že stoji brajda, saj smo v lanskem letu tam posadili trto, vnukinjo najstarejše trte na svetu. O tem smo že poročali v lanskem letu. Prvi gospodar trte

Jože Urbič je oblikoval brajdo iz suhega hrastovega lesa, ki smo ga seveda dobili brezplačno. Brajdo smo z velikim veseljem družno postavili neko popoldne. Izgleda prav odlično. Tako se bo naša trta veselo vzpenjala po brajdi. Naši najmlajši pa imajo priložnost opazovati rast in rezultate, dosežene s skupnimi prizadevanji.

Sestavni del vaškega središča je tudi naša luža. Čaka, da ji v prihajajočem letu posvetimo več pozornosti. Veseli smo, da so tam še vedno kačji pastirji, spomladi žabe in še kaj se najde.

Ponosni smo na doseženo in imamo voljo za delo naprej. Prepričan sem, da nam bo tudi narava bolj naklonjena, tako da bodo ustvarjeni pogoji za naša druženja, ki se jih zelo veselimo.

Franci Starič, predsednik

NOVA REALNOST – ŽIVLJENJE S CORONAVIRUSOM

Že nekaj mesecev se nam vsem življenje bolj ali manj vrti okrog novega virusa, ki nam je dobro spremenil življenjske navade. Ne morem mimo dejstva, da kar naprej poslušam jamranje, kako hudo je nositi maske, kako težko se je držati novih omejitev in kako nam ukrepi jemljejo svobodo. Pa vendar vse sploh ni tako slabo, kajne? Meni je zelo všeč, da me v vrsti v trgovini kupec za meno ne »naskoči« več, da ljudje ne kihajo in kašljajo kar povprek, da je postalo moderno umivanje rok in skrb za osnovno higieno. To so same pozitivne pridobitve tega obdobja! Prinašajo same dobre učinke, ne glede na novi koronavirus; tudi drugebolezni se prenašajo podobno in skrb za higieno še nikdar ni imela slabih posledic za posameznika in družbo.

Ustavimo se pri maskah. Maska, ki pokriva usta in nos, preprečuje, da iz ust (in nosu) med govorjenjem kapljice sline ne pršijo tudi 2 metra okoli nas. Če so v teh kapljicah virusi (ne samo covid-19, pač pa tudi drugi virusi, ki povzročajo prehlade in gripo), z nošenjem maske preprečimo, da bi ljudi, s katerimi se pogovarjamo in družimo, nehote okužili. Z masko torej ščitimo druge pred nami, če smo bolni. In smo tam! Z masko pomagamo drugim – starejšim, kronično bolnim, onkološkim bolnikom ..., da ne bi zboleli in morda celo umrli. In nekaj

nelagodja zaradi maske, ki jo imamo na obrazu, je tako huda reč, da bi ogrozili sočloveka? Res? Že nekaj let med delom v zimskem času redno nosim masko, da se vsaj malo zaščitim pred bolnimi pacienti, ki me obiščejo. Tudi delavci v živilski industriji, avtoličarji, kirurgi in asistentke med operacijo pa še in še je poklicev, pri katerih je maska in druga zaščitna oprema del vsakdana. Pa ni bilo nikoli slišati jamranja, kako je hudo. Kolega kirurg mi je zadnjič rekel, da se mu še ni zgodilo, da bi mu bolnik pred operacijo rekel, naj si sname masko, ko vendar pod njo tako težko diha in ne dobi dovolj kisika ... Tudi meni še nihče ni predlagal, naj si masko kar snamem med delom.

Zakaj nam je potem tako težko nadeti masko za tistih nekaj minut, ko gremo v trgovino, ambulanto, k frizerju ali v kakšen urad? Če je jasno, da nošenje maske preprečuje širjenje mnogih bolezni? Tudi covid-19. Odgovora nimam, pa o tem zadnje čase veliko razmišljam. Morda zato, ker je upirati se moderno? Ali

smo samo tako razvajeni? Ali se pač samodejno upremo vsaki »komandi«, tudi če ima trdne argumente? Ne vem. Kaj menite vi?

Že France Prešeren je zapisal: »Le čevlje sodi naj kopitar.« Na to misel bi se lahko večkrat spomnili. Tako kot veterinar ve, kaj je z vašo mačko, avtomehanik ve, kako se popravi avto, učiteljica ve, kako se uči matematika, in frizerka ve, kako se oblikuje frizura; tako (menda!!) tudi zdravniki vedo, kako se preprečuje širjenje bolezni in kaj nam je storiti, da se zaščitimo. Zato vam v teh zahtevnih časih predlagam, da ne razmišljate le o tem, kako se nam kratijo pravice in kako zahtevno je postalo življenje. Saj v resnici je večina ukrepov namenjena varovanju zdravja.

Tudi uporaba varnostnega pasu v avtu nam je šla tako zelo na živce in zapenjanje je bilo tako težko; ko smo se na to navadili, pa ugotavljamo, da je smrti in poškodb ob nesrečah bistveno manj. Tudi z zaščitnimi ukrepi bo podobno – ko se jih bomo navadili in jih sprejeli kot obnašanje, ki nas varuje, ne bo več tako hudo. Upam. Pazite nase in ostanite zdravi, držite se ukrepov, ki so v prvi vrsti namenjeni zaščititi vseh nas. Išcite lepe in pozitivne plati te situacije, ki za nikogar ni prijetna.

Irena Vester, dr. med.

KORONAVIRUS ODNESEL 5. KOLESARSKI KRONOMETER – VZPON NA RIHPOVEC

V letošnjem letu bi moral na Rihpovcu potekati že peti kolesarski kronometer – vzpon na Rihpovec. Zaradi pandemije novega koronavirusa smo se organizatorji odločili, da bomo morali 5. kolesarski vzpon na Rihpovec prestaviti na avgust 2021. Julija 2020 nas je koordinator akcije Slovenija kolesari obvestil o začasni splošni omejitvi oziroma prepovedi zbiranja ljudi. Kmalu za tem smo bili obveščeni tudi o odpovedi prireditev, ki so bila načrtovana za avgust 2020 tudi pri drugih društvih po Sloveniji. Zato smo bili člani odbora sklepni, da kronometer prestavimo na leto 2021 ter tako spoštujemo ukrepe za zaježitev novega virusa. V naslednjem letu pa si želimo, da bi bila udeležba na našem vzponu številčna, predvsem pa k temu pozivamo tudi osebe nežnejšega spola, ki so se do zdaj »skrivala«. Do 28. avgusta 2021, ko bo potekal 5. kolesarski kronometer na Rihpovec, pa bodočim udeležencem želimo veliko prevoženih kilometrov, kar pa je najpomembnejše za trening za na Rihpovec – osvojenih in prevoženih čim več »višincev«! V 19. številki biltena je lanski časomerilec na Rihpovcu Igor Rot zapisal: »Kdor se vozi tukaj okoli, ve, da Rihpovec ni mačji kašelj.«

In še kolesarski pozdrav: **Veselim se srečanja z najboljšimi, najvztrajnejšimi in vsemi vmes 28. avgusta 2021!**

Ksenija Starič. vodja projekta

ZA LEPŠI "MIJAV" NA RIHPOVCU

Mahatma Gandhi, indijski zagovornik nenasilnega boja za pravico in resnico, je nekoč dejal: »O veličini naroda in o njegovi moralni razvitosti lahko sodimo po tem, kakšen je njegov odnos do živali.«

V zadnjih letih se, na srečo, vse bolj zavedamo pomena te Gandhijeve misli in spoznavamo, da so tudi živali čuteča bitja, ki včasih potrebujejo našo pomoč. Še posebej udomačene živali so odvisne od nas, ljudi. Ker ne znajo govoriti našega jezika, je pomembno, da smo pozorni na njihove potrebe in počutje ter jim priskočimo na pomoč, ko je to potrebno.

V Rihpovcu živi kar nekaj nikogaršnjih mačkov. Zadržujejo se tam, kjer dobijo kaj hrane, sicer pa so prepuščene same sebi, kar se pogosto ne izteče najbolje. Preti jim slaba in neredna prehrana, zajedalci, izpostavljenost boleznim, poškodbam, divjim živalim, mrazu/vročini itd. Poleg tega pa se mački hitro razmnožujejo. Samice so zaradi tega še bolj izčrpane, samci žrtve medsebojnih pretepov, mladičev pa je kmalu preveč. Po drugi strani pa vsi vemo, da so mačke udomačene živali, ki nam, če primerno poskrbimo zanje, lahko hvaležno vračajo našo

ljubezen in skrb.

Če imamo pri hiši mačko, je odgovorno, da zanje poskrbimo tako, da bo lahko ohranjala zdravje in dobro počutje. Veterinarji in živalovarstvena stroka že dolga leta toplo priporočajo in prosijo lastnike mačkov, da poskrbijo za sterilizacijo/kastracijo. Takšne živali so bolj zdrave, dlje živijo, ne prenašajo bolezni, napomembnejše pa je, da s tem pomagamo zmanjšati število mačk, ki neredko klavarno končajo, še preden dočakajo eno leto starosti. Tak poseg bi moral biti prvi in nujen ukrep vsakega lastnika mačkov. To pri veterinarju seveda nekaj stane. Ker pa je rešitev živalske problematike tudi v interesu širše skupnosti, se je marsikatera občina odločila za sofinanciranje sterilizacije/kastracije. Tudi v Občini Trebnje je tako. Že spomladi pričnejo oglaševati akcijo in dokler se sredstva za to področje ne porabijo, je sofinanciranje na voljo vsem prebivalcem občine. Letos bi vas sterilizacija/kastracija mačka s pomočjo občine stala 20 eur. To ni več znesek, ki bi bil lahko izgovor, sploh ker gre za enkratni strošek. Kolikokrat porabimo denar za kaj drugega – če ga namenimo tudi za dobrobit živali, ki z nami delijo svoja življenja, je to samo odraz naše odgovornosti in moralne zrelosti, bi rekel Gandhi.

Težje pa je za sterilizacijo/kastracijo poskrbeti v primeru nikogaršnjih mačk. V okviru svojih finančnih zmožnosti lahko takrat priskočijo na pomoč razna društva in prostovoljci, kot sem tudi sama. Žival odlovimo, po potrebi oskrbimo in jo po opravljeni sterilizaciji/kastraciji vrnemo nazaj v njeno okolje.

Pika in Bobi sta mucka, ki sta dlje časa v slabem stanju tavalja po Rihpovcu. Pika je imela zastaran zlom prednje tačke, Bobi pa raka na ušesih, ki je zaradi prevelike izpostavljenosti soncu pogost pojav pri belih/svetlih mačkah. Pika je šepala po vasi in vlekla tačko za seboj, Bobi pa je imel ušesa stalno krvava in v ranah. Poskrbeli smo zanju. Danes je Pika brez tačke, Bobi pa je ostal brez uhljev in zaradi kožnih težav na vratu nosi šal. A teh pomanjkljivosti sploh ne opazita, igrata se in dirkata naokoli. Postala sta lepa, živahna in – resnici na ljubo – že malo predebela mucka. Nista se še navadila, da je hrana zdaj vedno na voljo. Pa tudi to se bo uredilo. Naj jima zdravje še dolgo služi!

Vas pa vabim, da ste prav tako pozorni na živali okrog sebe in morda lahko kakšnemu bitjcu polepšate življenje. Če kdo ne ve, kaj storiti, se lahko obrne tudi name, zagotovo bomo našli rešitev. Kjer je (dobra) volja, je tudi pot!

Romana Skubic

SLIKARSKA PRIREDITEV EX TEMPORE RIHPOVEC 2020

Šestnajst zaporednih let je Društvo za napredek Hribovec Rihpovec pripravilo in izvedlo slikarsko prireditev EX TEMPORE. Kaj naj bi letos, ob 17. srečanju, ostali brez nje? »Ne, rdeča nit mora ostati,« je bilo sklenjeno na seji Upravnega odbora društva. Tako se je tudi zgodilo. Prireditev je, žal, morala dobiti nekoliko drugačno obliko, vendar je, lahko rečemo, uspela. Deset slikarjev je v štirih urah upodobilo svojo stvaritev. Zanimljivo ni tudi to, da sta za čopič poprijela dva začetnika Lara in Patrik. Ob mentorici Mariji sta se očitno počutila zelo dobro.

V teh štirih urah, ko so slikarji ustvarjali, so glasbeniki, člani društva, Jože Bevc, Arne Bilbija in

Delija Obrč, ki gojijo različne zvrsti glasbe, predstavili vsak svojo glasbo. Tako je bilo iz vaškega središčaslišatipolegnepogrešljive harmonike tudi električno kitaro. Zapete pesmi so dokazovale, da je čas sicer čuden, vendar hribovci se ne damo. To sta z recitacijama potrdila tudi Patrik in Lara Starič.

Žal se tokrat ni zbrala cela vas kot po navadi, odpadla sta zaključna prireditev in pogovor za obloženo mizo ob kozarčku rujnega, kot je bilo v navadi. Kljub temu smo zadovoljni. Prišli so mediji, tudi naša Mojca Femec, predsednica ZKD, nas je obiskala. Vztrajali smo in uspeli. Tudi virus nas ne ustavi.

Ustvarjena dela so razstavljena v Galeriji Ana v Zdravstvenem domu Trebnje. Na ogled bodo postavljene tudi v Novem mestu in mogoče še kje.

Verjamemo, da bo 18. srečanje prineslo še več veselja in prijetnega ozračja, saj mora kulturno dogajanje v vasi ostati.

Ana Bilbija, vodja projekta

MOTO ZBOR HRIBOVEC RIHPOVEC 2020

Letošnje leto je bilo malo nenavadno. Prav tako tudi za moto potep, ki ga pripravljamo zadnjo nedeljo v avgustu. Vreme je kazalo na popoldanske plohe in nismo bili prepričani, če nam bo uspelo. Zato je bil zbor na igrišču nekoliko okrnjen. Vseeno smo pognali in prišli na Debenec. Malo smo se podružili, se osvežili, grmenje v daljavi pa nas je opozorilo, da nevihta ni daleč. Na srečo smo se ji izognili in prišli srečno domov.

Upajmo, da nam bosta naslednje leto okužba covida 19 in prijetnejše vreme omogočila, da se udeležimo druženja po cestah v večjem številu.

Marija Rajkovič

PRIDELAVA PENINE NA RIHPOVCU

V Biltenu iz leta 2015 je bil objavljen članek z naslovom PRIDELAVA PREDIKATNIH VIN NA RIHPOVCU. Letos smo v naslovu zamenjali le eno besedo in eno besedo izpustili. Osrednja oseba je ostala ista – Jože Bevc, mali vinogradnik, kot se poimenuje. Živi v Dol. Dobravi, kar pa mu ne predstavlja ovire za obdelovanje vinograda s približno 1800 trtami na Rihpovcu.

Pred petimi leti nam je v pogovoru predstavil dosežke pri pridelavi predikatnih vin. Že takrat je dal slutiti, da se pri tem ne bo ustavil. Izzval ga je profesor Biotehnične fakultete Univerze v Ljubljani Mojmir Wondra s pripombo, da si Dolenjci ne upajo pripraviti penine. Pa se je posvetil tudi temu izzivu, z vsemi začetniškimi težavami in tudi razočaranji. Ni odnehal. Pri tem vztraja že sedemnajsto leto. Že leta 2017 je bil prisoten na ocenjevanju penin v Portorožu. V decembru 2018 Jožeta že najdemo v Portorožu v članku pod naslovom 100 PENIN IZ 33 KLETI IN ŠTIRIH DRŽAV – v družbi Vinarstva Rebula, Movia Kristančič, Puklavec Family Wines itd. Tudi leta 2019 pri ocenjevanju ni ostal praznih rok, in to med pomembnimi vinogradniki. Štiri zlate in tri srebrne medalje iz Portoroža so ga opogumile, da se je letos pojavil na londonskem peninskem tekmovanju Glass of Bubbly.

In kje najdemo malega vinogradnika Jožeta?

Ognjemet za dobitnike zlatih medalj

Cantina Rotaliana – R Riserva Brut Trentodoc – Italija

Ferrari Trento – Maximum Blanc de Blancs – Italija

Fox & Fox – Tradicija Blanc de Noirs Brut 2014 Magnum – Anglija

Jože Bevec – Barbara Brut Rosé – Slovenija

Zmagovalci srebrnih medalj Classic in Elegant

Cantine Vitevis – Bardolino Chiaretto DOC Rosé – Italija

Champagne Allouchery-Perseval – Le Tradition Blanc de Noirs Extra Brut – Francija

Champagne Richard-Fliniaux – Experience N°1 – Francija

Champagne Chateau de Boursault – Prestige – Francija

Jože Bevec – Lea Penina Rumeni Muškat 2019 – Slovenija

Spielberg – Crémant de Spielberg Brut 2013 – Češka

Villa Sandi – Opere Trevigiane Riserva Brut 2013 – Italija

Našli smo ga v imenitni družbi, s penino, ki jo je poimenoval po hčeri Barbari, med dobitniki zlatih medalj, in s penino rumenega muškata, ki jo je poimenoval po vnukinji Lei med dobitniki srebrnih medalj. Iskrene čestitke, Jože!

In kje bomo lahko poizkusili nagrajeni penini? V njegovem baru HRAM v Trebnjem. Z veseljem jo bomo ocenjevali tudi mi.

Da tudi ob zadnjih dosežkih ne bo konec z Jožetovimi prizadevanji, so nam dali misliti trije lični leseni sodčki nad šankom. Zaupal nam je, da v njih zori vinjak. Toda o tem drugič.

Ana Bilbija in Ivan Starič

KARANTENA

Tale karantena me ubija,
korona res je ena hudobija.
Ljudje nikoli nismo bili prepričani vase,
ampak zdaj smo pa dokazali,
da zna biti vsak dan svoje klase.

Saj ne rečem, da jutranja kofeta
z družbo mame in očeta niso v redu,
ampak jaz bi se res rad za šolsko klop spet
usedel.

Korona, ne bom te pogrešal, ko boš šla,
prinesla si obrat sveta.
Upam, da že pakiraš svoje stvari,
ker tako dolgo se med sabo nismo videli vsi.

Arne Bilbija, 8.razred

OBISK V DOMANJŠEVCIH

Letošnje, dokaj čudno leto nas je prikrajšalo tudi za društveno ekskurzijo, ki nas je vsako leto razveselila in nas obogatila s prenekaterimi znanji. Tudi zaradi tega sem bila vabila, da z manjšo skupino članov obiščemo naša člana Majo in Mikija na njuni haciendi v vasi Domanjševci v Prekmurju.

Že pot s kombijem s postankom na Trojanah, znanih po krofih, ki smo jih morali poizkusiti, je bila zanimiva. Razgibana pokrajina in živahen pogovor v kombiju sta prispevala k temu, da smo se hitro znašli v Domanjševcih. Pristrčen sprejem in dobrodošlica sta nam seveda prijala. Zaprlo pa nam je sapo, ko sta gostitelj in njegov sosed Geza na dvorišče prinesla velikansko posodo prekmurske specialitete bograč, ki ga je lastnoročno pripravil sosed. Bil je res odličen.

Po odličnem kosilu sta nas gostitelja odpeljala na sprehod z obiskom dveh cerkva na bližnjem gričku. Miki nam je hitro razjasnil, zakaj dve cerkvici. Povedal je, da izgradnja prve, katoliške cerkve sv. Martina, seže v 13. stoletje.

Drugo, evangeličansko, nam je prišel predstaviti kar farar Mitja Andrejek, ki je doštudiral luteransko teologijo v Budimpešti in je oče treh otrok. Z veseljem je odgovarjal na vprašanja zvedavega Patrika, ki ga je zanimalo vse pa tudi mi smo se v njegovi družbi izredno dobro počutili in ga z zanimanjem poslušali. Zanimivo je bilo slišati, da na dokaj majhni površini lahko sobivata dve veri. Rečeno pa je bilo tudi, da zlasti med mladimi vlada vse manjše zanimanje za vsakodnevno življenje v skladu s pravili svoje veroizpovedi.

Spoznali smo prijazne ljudi z drugega konca naše države in malenkost njihove zgodovine. Dan je bil prekratek, da bi izvedeli še več, ker smo se morali do večera vrniti domov.

Milka Šircelj

RIHPOVEC V GALERIJ ANA V ZDRAVSTVENEM DOMU TREBNJE

Rihpovec je v vsakem letnem času po svoje čaroben in zato vabljiv. Slikarji to vemo, zato ga radi obiskujemo in upodabljamo. Tudi lani in letos smo bili tam. Ker se je na zadnjih dveh ekstemporih nabralo kar znatno število podob, smo jih končno tudi postavili na ogled v galerijo Ana v trebanjskem

zdravstvenem domu, ki jo je v sodelovanju z vodstvom ZD »posvojilo« v upravljanje Likovno društvo Trebnje, ki tudi sodeluje na Rihpovcu.

Razstave v Zdravstvenem domu Trebnje so verjetno med najbolj obiskanimi umetniškimi galerijami daleč naokrog, saj je dnevnega pretoka obiskovalcev zelo veliko. Odzivi osebja ZD in obiskovalcev na likovna dela v galeriji so odlični. Pogledi obiskovalcev na razstavljena dela delujejo sproščujoče – ob vseh tegobah, zaradi katerih prihajajo v ZD.

Zbrana likovna dela iz Rihpovca smo tokrat vklopili v počastitev neformalnega

odprtja Centra za krepitev zdravja in prenovljenega oddelka medicine dela (neformalno odprtje je bilo zaradi covid-19).

V prenovljenem delu Zdravstvenega doma Trebnje je razstava z naslovom ČLOVEK. Ustvarjalci likovnih del Društva likovnikov Trebnje v svojih delih odkrivajo človeka in se s tem približujejo zdravstvenim delavcem, ki varujejo dar življenja. V preostalem delu Galerije Ana (ime je galerija dobila po neutrudni Rihpovčanki Ani Bilbiji, ki je dolga leta vodila ZD Trebnje) so razstavljene slike z Rihpovca. Vseh slik je v galeriji Ana kar 41. Motivi z Rihpovca so zelo različni. V pretežnem delu so to 'zapisi' z Rihpovca, nekaj je tihožitij pa tudi kakšen drugačen motiv je mogoče najti. Trte, grozdje, lokvanji s tamkajšnjega ribnika ... Zanimivi so pogledi denimo na isti objekt dveh različnih avtorjev. Tu ni dovolj prostora, da bi opisovali vsa dela in njihovo kakovost, zato si je razstavo in njeno pestrost kot tudi umetniško sporočilo razstavljenih slik vredno ogledati!

Brane Praznik

PROSTOFER – PROSTOVOLJNI ŠOFER V OBČINI TREBNJE

Junija je minilo že leto dni, od kar so začeli vozniki prostoferji prevažati starejše občane, stare nad 65 let, ki ne vozijo, nimajo sorodnikov, skrbnikov ali prijateljev in so v socialno šibkem stanju. Kljub epidemiji izvajamo prevoze z upoštevanjem varnostnih ukrepov za preprečevanje okužb v skladu s smernicami NIJZ.

Za naročilo pokličite brezplačno telefonsko številko klicnega centra Zlata mreža – 080 10 10 od ponedeljka do petka, kjer vam bodo odobrili prevoz. Prevoze izvaja 10 prostovoljcev, ki vas bodo pripeljali na želeno mesto, vas počakali in odpeljali domov. Za te prevoze sta zaslužna občina Trebnje, ki je pristopila k projektu in ga v celoti finančno podpira, in Društvo upokojencev Trebnje, ki izvaja storitve prevozov. Vsem uporabnikom želimo prijetno in varno vožnjo.

Darinka Krevs, predsednica DU Trebnje

P. S.:

*Eden od požrtvovalnih prostoferjev je že drugo leto naš član **Ivan Starič**.*

MUZEJ PRI STANETU

Mogoče to ni najbolj posrečen naslov, pa vendar. Naš član Stane Miklič velja za zelo delovnega človeka, ki mu nikoli ni dolg čas, tudi po upokojitvi ne. Vse življenje je zbiral stare predmete in jih skladiščil v garaži, ker ni bilo časa, da bi se ukvarjal s čiščenjem in premazi. Prišel je tudi ta čas.

Povedal nam je, da je uredil kar nekaj predmetov in da si jih lahko pridemo ogledat na dom, kjer jih ima tudi razstavljene. Sprejel naju je v dnevni sobi, ker ima s hojo kar nekaj težav zaradi poškodovanega gležnja. Poškodoval si ga je seveda pri delu.

Zaradi tega sva opravila obhod in ogled predmetov z Ivanom sama. Ivan je naredil nekaj posnetkov, saj naju je število razstavljenih, lepo urejenih predmetov presenetilo, vsi predmeti skupaj in vsak predmet posebej pa bi si zaslužil posebno obravnavo. Odločila sva se, da jih predstaviva le nekaj.

LESEN RIBEŽEN za ribanje zelja je iz leta 1876. Uporabljali so ga na domu Stanetovega očeta v vasi Lukovek. Velikost očitno kaže, da kmetija, na kateri so ribežen uporabljali, ni bila majhna.

LESENA PINJA za izdelavo masla je gotovo za mlajše generacije nekaj čudnega. Prejšnjim generacijam pa je pomagala na enostaven in hiter način pripraviti maslo.

MIZARSKI OBLIČI in še nekaj drugega orodja so skrbno zloženi na posebnem mestu. Orodja bi se gotovo razveselil vsak mizar.

Tudi zbirka **KLJUČAVNIC** in **KLJUČEV** ni od muh.

Steno krasi tudi **JAREM** za vprežno živino, ki ga je Stane prinesel s Kozjanskega, ob njem visi nekoliko mlajši jaremček za eno žival. Stanetu ga je poklonil vaščan Ivan Sebanec.

Nemogoče je spregledati **PLUG S PLUŽNAMI**, ki so ga za oranje njiv uporabljali na Stanetovi domačiji.

Tudi **STROJ ZA ČIŠČENJE ŽIT** je skrbno očiščen in dokazuje, da je v svojem času opravljal odgovorno delo, ko je iz zrnja žita odstranil seme plevela in slabša zrna žita, ki niso zagotavljala dobrega pridelka.

Ker je prostor v glasilu omejen, ni možno predstaviti vseh predmetov. Jih je pa še zelo veliko. Stane jih rad pokaže, predvsem otrokom, ki vstopajo v svet, ki je opremljen z drugačnimi orodji in pripravami, starih pa v večjem delu ne poznajo.

Ana Bilbija in Ivan Starič

BI NEKAJ SLADKEGA?

Predstavljam vam recept za jabolčno pito in z vami delim nekaj svojih opažanj oziroma vtisov o šolanju na daljavo.

Najprej recept za JABOLČNO PITO.

SESTAVINE ZA KRHKO TESTO

- 30 dag moke
- 4 g pecilnega praška
- 20 dag masla
- 1 jajce
- 10 dag sladkorja v prahu
- 0,5 dl mleka ali sladke smetane
- 1 vaniljev sladkor

Priprava testa

V posodi penasto umešamo maslo (sobne temperature) in sladkor v prahu, dodamo še jajce in vaniljev sladkor. Primešamo presejano moko s pecilnim praškom in prilijemo mleko. Testo na hitro pognetemo v kepo. Ne gnetemo ga predolgo, da se ne začne lepiti. Kepo testa zavijemo v folijo in ga za 20 minut postavimo v hladilnik. Med tem časom, ko je testo v hladilniku, si pripravimo nadev.

Za nadev potrebujemo: 80 dag jabolk, 5 dag sladkorja, cimet (po okusu), 7 dag sadnega namaza oziroma marmelade.

Najprej jabolka operemo, olupimo, očistimo in jih narežemo na lističe. Narezane lističe damo v nizek lonec z malo vode in na zmernem ognju pokrito kuhamo toliko časa, da so jabolka napol mehka, nato pa odstavimo in pustimo, da se

ohladijo. Vanj damo še sladkor in cimet. Po 20 minutah testo vzamemo iz hladilnika in ga med dvema peki papirjema razvaljamo na debelino 1 cm in ga obrežemo v velikosti pekača. Testo nato damo v pekač in ga pečemo 15 minut na 170 °C. Napol pečeno testo premažemo z sadnim namazom in po vrhu nadevamo dušena jabolka. Iz testa, ki nam je ostalo, naredimo svaljke in jih zložimo v mrežo. Pito pečemo še od 45 do 50 minut na 180 °C. Ohlajeno narežemo na kvadratke in jo posujemo s sladkorjem v prahu.

Na koncu še nekaj besed o šolanju na daljavo. Sem dijakinja zaključnega (3. letnika) srednje slaščičarske šole in prav tako kot vsi ostali osnovnošolci, dijaki in študenti se tudi jaz šolam od doma. Šolanje na daljavo je kakšen dan zelo stresen, saj se moraš še več učiti, zelo poslušati na videokonferencah in si sproti delati zapiske, kajti drugače se ti nabere preveč snovi, in ne dohajaš. Prideta pa tudi dva dneva, ko sta bolj umirjena, ko imam samo prakso. In spečem samo sladico, ki mi jo določi profesorica.

Upam, da se bo epidemija čim hitreje le začela umirjati in da bodo sprostili ukrepe, da se bomo lahko vrnili v šolske klopi. Pogrešam šolo, druženje s prijateljicami in prijatelji.

Martina Mavec

VZDRŽEVANJE CEST V NAŠI VASI

Cesta na Rihpovec je bila in je večna tema prebivalcev naše vasi. Že naši predniki so se borili s temi cestami, že davno, a na istih trasah, kjer zdaj mi nadaljujemo ta boj.

Nekoč makadamska izvedba, ki je po vsakem močnem deževju spremenila svojo podobo in ki po neurjih ni več dajala podobe ceste. V začetku 80. let prejšnjega stoletja je prišel prvi asfalt, kar je bil gotovo eden največjih napredkov Rihpovca za tiste čase. Prvi del ceste je bil tako asfaltiran. Čez nekaj let je prišel na vrsto naslednji odsek in tako naprej vse do današnjih dni, ko je asfaltirana skoraj večina cest na Rihpovcu. Še preden je bilo doseženo to stanje (ostalo nam je še nekaj metrov cest, ki še čakajo prvi asfalt, vendar tudi to je v načrtu), smo se že morali lotiti preplastitve prvih odsekov takrat asfaltiranih cest. Tako imamo ves čas, skozi vsa leta, delo na cesti – in tudi v prihodnje ne bo nič drugače, torej ne bo zmanjkalo dela. Čakajo nas, kot sem že omenil, še asfaltiranje nekaj makadamskih cest in spet krpanje že obstoječih asfaltiranih cest (plombe).

Za letos smo imeli spomladi načrtovano čiščenja in redno vsakoletno vzdrževanje cest, vendar sta nam takrat prvi val korone in posledično ustavljena življenje prekrizala načrte in smo bili primorani spremeniti načrt tako, da smo to akcijo prestavili na

jesenski čas. A kot bi se nekdo hecal z nami, prišel je drugi val korone in naši načrti o jesenskem čiščenju in vzdrževanju naših cest so, kot zgloda, zdaj za letos dokončno splavali po vodi. Razmere ne dopuščajo trenutnega druženja in tako te akcije ni možno izpeljati. So pa zato posamezniki na svojih odsekih na lastno pest očistili propuste in naredili še kakšno prepotrebno delo ob cesti, kar je vsekakor vredno najmanj pohvale. Ne moremo pa reči, da nismo na cesti storili prav nič. S pomočjo krajevne skupnosti smo namreč izpeljali izdelavo cestnih muld ob asfaltu v skupni dolžini 205 m, kar ni tako majhen zalogaj. Zadnja leta uspešno »dograjujemo« mulde, ki so prepotrebne, saj preprečujejo odnašanje peska z bankin in nastajanje hudih udarnih jam po vsakem deževju ter lomljenje roba asfalta. Zadnja leta smo skoraj dogradili manjkajoče mulde, nabralo se je kar nekaj kilometrov na novo narejenih, kar je izredno dobra popotnica za

dolgo življenjsko dobo naših cest tu, na Rihpovcu. Poleg tega nam prihrani kako uro dela, ko smo pred leti morali skoraj po vsakem večjem deževju na delo na cesti in dovažati pesek na bankine, ki jih je dobesečno odneslo. Verjetno še niste pozabili teh časov, tako da na tem področju lahko mirno rečemo, da je dosežen napredek, ker teh razritih bankin po večjem deževju skoraj več ni. V prihodnosti bomo vsekakor poizkusili dokončno dograditi mulde (nekaj metrov nam jih je še ostalo) in s tem bo ta projekt odvodnjavanja dokončno zaključen. Kot sem že omenil, pa nam ne bo zmanjkalo dela na cesti, ker se že kažejo nadaljnje obnove in redna vzdrževanja, ki so sicer v veliki meri domena pristojnih služb, vendar zavedamo se, da kar storimo mi, je velik prispevek k daljšanju življenjske dobe naših cest. Ker se zavedamo, kako zelo težko smo prišli do ceste, za katero

danes lahko mirno trdimo, da je v večjem delu urejena in dokaj sodobno dograjena, nam je vsem v interesu, da tako ohranimo čim dlje, s svojim vložkom pa lahko pripomoremo k lepši prihodnosti naših mladih generacij. Vidimo se zagotovo spomladi na cesti. Ne damo se več, korono bomo izgnali, naj gre drugam, mi moramo nadaljevati spomladi s svojimi obveznostmi do ceste. Ne moremo trditi, da smo letos postorili dovolj. Imamo željo in moč, saj se držimo našega slogana V slogi je res moč. Skupaj bomo spomladi odhiteli naprej, za dobro Rihpovca, za dobro generacij, ki prihajajo za nami, ker bi jim radi z našim trudom polepšali življenje v vasi, za katero vemo, in vanjo verjamemo, da bo nudila varna zavetja še mnogim generacijam, ki prihajajo vztrajno za nami. In prav je tako.

Srečno po Rihpovskih poteh!

Andrej Oberč

POČITNICE V BOHINJU

Prvi dan počitnic smo šli okoli Bohinjskega jezera. Z gondolo smo se peljali na Vogel. Ko sem prišel iz gondole, sem imel slab občutek zaradi višinske razlike. Ko smo šli na slap Mostnice, smo videli slona in korita iz kamna. Ob Bohinjskem jezeru smo videli tudi koze.

Patrik Starič, 2. razred OŠ Dol. Nemška vas

MOJE USTVARJANJE

Moje ime je Taja in zelo rada ustvarjam. Največkrat na internetu poiščem ideje in se temu čim bolj približam.

To sta izdelka, ki sem ju ustvarila pri likovni umetnosti, tj. šolskem predmetu, ki mi je najljubši. Seveda doma, saj trenutno poteka šola na daljavo. To pa mi ni najbolj všeč. Učenje je težje, saj se z učiteljico vidimo le trikrat na teden. Pogrešam sošolce, in kot kaže, odpade tudi šola v naravi.

Taja Zupan, 5. razred

POVEČANJE ŠTEVILA ČLANOV:

Živjo! Moje ime je Kris. Rodil sem se 53 cm velik in imel 3900 g. Neizmerno sem razveselil mamico Špelo in očija Bojana ter sestrico Mio.

Sem Tanja Kermc. Na svet sem prirojala 7.2.2020 in razveselila mamico Jožico in očka Andreja. Tehtala sem 3340 g ter bila velika 51 cm. Veselim se srečanja z vami!

Človek se od narave nerad uči. Morda se bo moral, ko ga bo narava izučila.
(Rudi Kerševan)

Človek, ki ne bere dobrih knjig, nima prav nobene prednosti pred nepismenim človekom.
(Mark Twain)

RAZPIS

Vsem članom predlagamo, da doma poiščete **najstarejšo knjigo** in njen naslov in letnico izdaje napišete na dopisnico, ki jo pošljete na naslov društva: Društvo za napredek Hribovec Rihpovec, Rihpovec 19, 8210 Trebnje, do 15. januarja 2021. Ne pozabite napisati tudi vašega naslova.

Uredniški odbor bo vse dopisnice pregledal in ugotovil katere tri knjige so najstarejše. Lastnike bo prosil, da knjige prinesejo na vpogled. Prvi trije bodo dobili lepe nagrade.

Uredniški odbor

Izdajo glasila so omogočili še:

- Občina Trebnje
- Javni sklad kulturnih dejavnosti
- Zveza kulturnih društev Trebnje
- Lektorica, NINA ŠTAMPOHAR, s. p., Ul. Ilke Vaštetove 18, Novo mesto
- ODVETNIK MIRKO BILBIJA, LEGES, d.o.o. STORITVE, Novi trg 11 Novo mesto
- Zasebna ambulanta družinske medicine Irena Vester, dr. med., spec. druž. med., Šmarjeta 66, 8220 Šmarješke Toplice

PRODAJA NA DEBELO IN DROBNO
8210 Trebnje, Obrtniška ulica 33,
tel. 07/04 81 560
fax: 07/04 81 666,
mobitel: 041/614 795

☎ 041/858-695

Strojni tlaki, Estrihi Smej s.p.

✉ info@tlaki.si

Posek in spravilo lesa na področju celotne Dolenjske

- sečnja in spravilo lesa
- čiščenje gozdov
- posek in priprava drv iz vašega gozda
- prodaja bukovih drv za kurjavo
- odkup hlodovine

Gozdarstvo.net

031 / 481 - 116

matej@gozdarstvo.net

HIŠA LEPOTE

ART-PE

FRIZERSTVO & KOZMETIKA
NOVO MESTO

Drska 8
8000 Novo mesto
www.art-pe.si

salon-nm@art-pe.si
07 33 77 270
031 831 131

BEAUTY BAR

ART-PE

KOZMETIKA & SPA
TREBNJE

Temeniška pot 6
8210 Trebnje
www.art-pe.si

salon-trebnje@art-pe.si
031 002 700

Nega obraza,
Masaže, Lasersko
odstranjevanje dlak,
Depilacija, Manikura,
Oblikovanje telesa,
Pedikura, Ličenje,
Darilni boni

ART-PE, Petra Šircelj s.p.
Rihpovec 8, 8210 Trebnje